

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ สิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน นายเกรียงศักดิ์ รอดเดช

ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล เศรษฐบุตร ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.รุจ ศิริสัตย์ลักษณ์ กรรมการ

อาจารย์ ดร.ชนะชัย พันธุ์เกษมสุข กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “สิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคม 2) สิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย 3) ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 75.20 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 51.90 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.93 มีรายได้รวมต่อปีเฉลี่ย 169,956.20 บาท มีพื้นที่ในการปลูกยางพาราเฉลี่ย 11.33 ไร่ เกษตรกรได้รับข้อมูลมากที่สุดจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

สิ่งจูงใจในการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในระดับมาก คือ เกษตรกรเห็นว่ายางพารามีราคาสูงและเป็นพืชที่ปลูกง่ายและทนต่อสภาพแวดล้อม การดูแลรักษายางพาราทำได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก ได้รับความสนับสนุนในส่วนของต้นกล้ายางพาราจากหน่วยงานของรัฐ ยางพาราเป็นพืชที่สามารถให้ประโยชน์ทั้งเนื้อไม้และน้ำ และการปลูกยางพาราเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกร พบอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ พื้นที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการปลูกยางพารา ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการดูแล เนื่องจากมีประสบการณ์ในการปลูกยางพาราน้อย และขาดแคลนบุคลากร เจ้าหน้าที่ของรัฐในการแนะนำให้มีความช่วยเหลือเกษตรกร

การวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการขยายพื้นที่การส่งเสริมการปลูกยางพารา ในพื้นที่
ใกล้เคียง และควรมีตลาดกลางยางพาราเพื่อรองรับผลผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา และควรทำ
การวิจัยพันธุ์ยางพาราที่มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ในภาคเหนือ เพื่อนำผลการวิจัยไปส่งเสริม
ให้เกษตรกรต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Incentive in Farming Decision on Rubber Plantation in Chiang Khong District, Chiang Rai Province

Author Mr. Kriangsak Rongdate

Degree Master of Science (Agriculture) Agricultural Extension

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Suraphol Sreshtaputra Chairperson

Assoc. Prof. Dr. Ruth Sirisunyaluck Member

Lect. Dr. Tanachai Pankasemsuk Member

Abstract

The study on “Incentive in Farming Decision on Rubber Plantation of Farmers in Chiang Khong District, Chiang Rai province” was aimed to investigate : 1) socio-economic characteristics of the farmers growing rubber trees in Chiang Khong District, Chiang Rai province ; 2) incentive in farmer decision on rubber plantation of the farmers ; and 3) problems encountered and suggestions of the farmers. Interview schedule was used as a tool for data collection with 137 farmer respondents. Also, observation was done during the data collection period. The statistical parameters used for data analysis were percentage, mean, frequency and standard deviation.

Results of the study revealed that more than one-half of the respondents (75.20 percent) were male. Almost one-half of them (51.90 percent) were elementary school graduates. The respondents had 3.93 family members on average. They had an area of rubber plantation for 11.33 Rai on average and with an annual income of 169,956.20 baht. The respondents obtained the information most from agricultural extension officers and staffs of Office of The Rubber Replanting Aid Fund.

Results of the study revealed that the respondents decided to do rubber plantation because of their high return of investment of para rubber and they knew that there were rubber markets and household labor forces. Rubber plantation needed few care takers and it may use some more labor forces during the initial period of plantation and during the yield keeping. It was also found that the respondents had a high level of incentive in farming decision on the aspect of rubber trees were easy to grow and tolerant to environmental conditions. The government sector supported them by providing rubber seedlings and the respondents perceived that rubber trees provided them wood and yield and it also helped maintain good environment.

For problems encountered, it was found that the respondents had a moderate level in terms of unsuited plantation area. Besides, they lacked of knowledge and understanding on doing rubber plantation due to their less experience. They also mentioned that the assistance and suggestions from the government were inadequate due to the limited of the extrusion officers of the concerned government agencies.

It is advisable that rubber plantation area should be expanded nearby the existing one. The central rubber market should be established for accommodate rubber productivity. Besides, further research on rubber tree varieties suited to the topographic conditions of the North should be conducted for the benefit of rubber plantation farmers.